

Critical Studies in Texts and Programs of Human Sciences,
Institute for Humanities and Cultural Studies (IHCS)
Quarterly Journal, Vol. 23, No. 1, Spring 2023, 291-310
<https://www.doi.org/10.30465/CRTLS.2022.38953.2421>

Methodology as a Model of Method Analysis: A Review and Critique on the Book *Handbook of Mixed Methods in Social and Behavioral Sciences Research*

Elham Ebrahimi*

Abstract

Familiarity with research methodology is a requirement for any research project. What is seen in most works of writing or translating is a mere focus on teaching one or more research methods. The *Handbook of Mixed Methods in Social and Behavioral Sciences Research* has a different approach and has been written by pursuing the three goals of explaining philosophical tendencies, methodological formulation, and method, and finally the application of mixed research. This distinction, which makes the book stand out from other works in the field, was the reason it was chosen for critique. The Persian translation of the book, by Tashakkori and Teddlie was investigated based on the evaluation criteria of the Council for Reviewing Books and Texts on Human Sciences in two areas of structural and content criticism. The main strengths of the book are, focusing on the four bases of research paradigms i.e., ontology, epistemology, axiology, and strictly methodology of mixed research, multiplicity, and diversity of views and using the pioneers in the field of research methods in writing chapters and also providing primary valid sources, examples and case studies. At the same time, the effect has points for improvement, the most important of which are the overlap in the content of some chapters, the naming and arrangement of chapters, and the literal translation of some sentences.

Keywords: Content Critique, Method, Methodology, Mixed Research, Structural Critique.

* Faculty Member, Management Faculty, Institute for Humanities and Cultural Studies, Tehran, Iran,
e.ebrahimi@ihcs.ac.ir

Date received: 23/01/2023, Date of acceptance: 29/04/2023

روش‌شناسی به مثابه الگوی تحلیل روش:

نقد و بررسی کتاب

راهنمای روشناسی آمیخته در پژوهش‌های علوم رفتاری و اجتماعی

الهام ابراهیمی*

چکیده

آشنایی با روش‌شناسی پژوهش از الزامات اجرای هر طرح پژوهشی است. آن‌چه در بیشتر آثار تألیفی یا ترجمه مشاهده می‌شود تمرکز صرف بر آموزش یک یا چند روش پژوهش است. کتاب راهنمای روشناسی آمیخته در پژوهش‌های علوم رفتاری و اجتماعی رویکرد متفاوتی دارد و با پی‌گیری اهداف سه‌گانه تبیین گرایش‌های فلسفی، صورت‌بندی روش‌شناسی و روش، و درنهایت کاربرد پژوهش‌های آمیخته بهرشته تحریر درآمده است. تمایز در هدف، که کتاب را در قیاس با دیگر آثار این حوزه برجسته می‌کند، دلیل انتخاب آن برای نقد و بررسی بود. ترجمه فارسی کتاب، اثر تشکری و تدلی، براساس معیارهای ارزیابی شورای نقد و بررسی متون و کتب علوم انسانی در دو ساحت نقد ساختاری و نقد محتوایی بررسی شد. نقاط قوت اصلی کتاب تمرکز بر چهار رکن پارادایم‌های پژوهش یعنی هستی‌شناسی، شناخت‌شناسی، ارزش‌شناسی، و مؤکداً روش‌شناسی پژوهش‌های آمیخته، تعدد و تنوع دیدگاه‌ها، بهره‌گیری از پیش‌گامان حوزه روش‌های پژوهش در نگارش فصول و نیز استفاده از منابع دست‌اول و معتبر، و ارائه مثال و مطالعات موردی بود. در عین حال، اثر نقاط قابل‌بهبودی دارد که از جمله موارد مهم آن می‌توان به همپوشانی زیاد در محتوای برخی فصول، نام‌گذاری و نحوه چینش فصول، و ترجمه تحت‌الفظی برخی جملات اشاره کرد.

کلیدواژه‌ها: پژوهش آمیخته، روش، روش‌شناسی، نقد ساختاری، نقد محتوایی.

* عضو هیئت‌علمی گروه مدیریت، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، تهران، ایران،
e.ebrahimi@ihcs.ac.ir

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۱۱/۰۳، تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۰۲/۰۹

۱. مقدمه

سه گانه هستی‌شناسی، شناخت‌شناسی، و روش‌شناسی پذیرفته‌شده‌ترین دسته‌بندی عناصر بنیادین پارادایم‌های پژوهش تلقی می‌شوند (Killam 2013). به صورت خاص، هستی‌شناسی در پژوهش‌های علوم انسانی و اجتماعی عبارت است از: «مفروضات رویکرد خاصی از پژوهش اجتماعی درباره ماهیت واقعیت اجتماعی». معرفت‌شناسی به این سؤال پاسخ می‌دهد که «چگونه و چه چیزی را می‌توان شناخت» و درنهایت روش‌شناسی عبارت است از: «نظریه و تحلیل درباره نحوه اجرای پژوهش». برخلاف دو رکن ابتدایی، که عموماً شفاف و تشخیص‌دادنی‌اند، در بسیاری مواقع تفاوت ماهوی میان «روش‌شناسی» (methodology) و «روش» (method) نادیده انگاشته می‌شود. درواقع، روش‌شناسی «مطالعهٔ توصیف، تعریف، و توجیه روش‌هاست و نه خودِ روش» (صادقی فسایی و ناصری‌راد ۱۳۹۱). از این‌روست که روش‌شناسی را باید ابزار یا الگویی تحلیلی برای توجیه چرایی به کارگیری یک روش در نظر گرفت. تأثیر آگاهی از روش‌شناسی در انتخاب روش مناسب توسط پژوهش‌گران تاحدی است که انتخاب روش مناسب فقط به آگاهی از ابعاد روش‌شناختی موضوع محدود شده است (King 1994). رویکردی که کتاب راهنمای روش‌های آمیخته در پژوهش‌های علوم رفتاری و اجتماعی اتخاذ کرده، به درستی، معرفی ابعاد روش‌شناسی برای گزینش و اجرای روش‌های پژوهش آمیخته است؛ هرچند عنوان و ساختار کلی کتاب در نگاه نخست این رویکرد را به ذهن خواننده مبتادر نمی‌کند. به عبارت دیگر، خواننده با مشاهده نام کتاب و فصول آن به هدف نگارندگان پی نمی‌برد و صرفاً مطالعهٔ عمیق و تحلیل هریک از بخش‌های سه‌گانه کتاب و نیز بررسی ارتباط میان آن‌ها می‌تواند این قصد را به خواننده منتقل کند.

غلبه روش‌های پژوهش کمی بر روش‌های کیفی، که هم‌سو با پارادایم پوزیتیویستی است، پیشینه‌ای دیرینه دارد. در عین حال، پارادایم تفسیری به ارجحیت روش‌های پژوهش کیفی دست‌کم در علوم انسانی و اجتماعی قائل است (دانایی‌فرد و دیگران ۱۳۹۸). در این میان، یک پارچه‌سازی روش‌های کمی و کیفی در قالب روش‌های پژوهش آمیخته اکتشافی، تشریحی، و بهم‌تغییره (بازرگان ۱۳۹۹) مفری است که، به‌زعم نویسنده‌گان کتاب، به پژوهش‌گران علوم انسانی و اجتماعی کمک می‌کند تا به‌اصطلاح «از انزوا بیرون آیند». از این‌رو، پژوهش‌های آمیخته در این کتاب به‌عنوان جای‌گزینی برای دو روش پیش‌گفته مطمئن‌نظر قرار گرفته است. بنابراین، به‌عنوان جمع‌بندی، علل اصلی انتخاب کتاب راهنمای روش‌های آمیخته در پژوهش‌های علوم رفتاری و اجتماعی برای نقد و بررسی در این نوشتار را می‌توان در قالب دو

مورد بر شمرد: نخست، اتخاذ رویکرد «روش‌شناسی به مثابه‌الگو و ابزار تحلیل و توجیه روش»، که به‌شکل مکنون در سراسر کتاب حاکم است؛ دوم، بی‌طرفی در مجادلات وسیعی که میان طیف‌های مختلف پژوهش‌گران درباره ارجحیت روش‌های کیفی یا کمی درقبال یکدیگر وجود دارد و با انتخاب روش‌های پژوهش آمیخته، به عنوان محور کتاب، عملاً هر دو طیف پژوهش‌ها را شامل می‌شود. ارائه این مقدمه درباره چرایی و علل انتخاب این اثر برای بررسی و نقد به خوانندگان مقاله کمک می‌کند، ضمن اشراف به هدف کلی کتاب، از دیدگاه نقد براساس معیارهای ساختاری و محتوایی نیز به این اثر توجه داشته باشد.

درادامه، مقاله به این شرح سازماندهی شده است: روش‌شناسی مقاله در قالب نقد شکلی و نقد محتوایی بیان شده است. پس از آن، سرفصل‌های مقاله براساس معیارهای ارزیابی معرفی شده توسط شورای نقد و بررسی متون و کتب علوم انسانی تنظیم شده است. ذیل هر سرفصل و به‌تناسب، ارزیابی و نقد شکلی یا محتوایی اثر ارائه شده و درنهایت در بخش نتیجه‌گیری و پیش‌نهادها به ذکر نقاط قوت اثر پرداخته شده و پیش‌نهادهایی برای رفع نقاط قابل بهبد طرح شده است.

۲. روش‌شناسی

نقد عبارت است از: مطالعه، بحث، ارزش‌یابی، و تفسیر متن. در شیوه‌های جدید نقد، اغلب، مباحث مرتبط با روش‌ها و اهداف مدنظر قرار می‌گیرند (درودی ۱۳۸۷). یقیناً معیارمند کردن نقد آن را از دو نقص عمده می‌رهاند: نخست، سوگیری و قضاؤت‌های محتمل شخصی ناقد را کاهش می‌دهد؛ دوم، فقط به تبیین کاستی‌های اثر اکتفا نمی‌کند، بلکه تلاش نقدِ مبنی بر معیار آن است که نقاط قوت و وجوه قابل بهبد اثر را به صورت توأم مطمئن‌نظر قرار دهد.

از سوی دیگر، نقد را می‌توان از دو منظر مورد توجه قرار داد: ۱. نقد صوری، شکلی، صورت‌گرایانه، یا فرمالیستی؛ ۲. نقد ساختاری، پژوهشی، یا محتوایی (علی‌پور ۱۳۸۹؛ درودی ۱۳۹۳). گونه نخست نقد به معیارهای شکلی در تنظیم متن نظری استفادهٔ صحیح از علائم سجاوندی، مفهوم‌بودن و ساختارمندی جملات، کاربرد صحیح تیترها و میان‌تیترها، و نگارش مناسب متن می‌پردازد. در گونه دوم، معیارهای محتوایی و منطقی مانند مبانی نظری و شاكله مفهومی اثر مدنظر قرار می‌گیرد (همدانی ۱۳۹۳). در این مقاله هردو شکل نقد مورد توجه قرار گرفته است. در نقد شکلی، عمدۀ تمرکز بر ترجمۀ اثر و چاپ آن توسط نشر دانشگاه تهران بود و در نقد محتوایی مضمون مطالب ارائه شده توسط مؤلفان مورد توجه قرار گرفت. به علاوه، از

معیارهای ارزیابی معرفی شده توسط شورای نقد و بررسی متون و کتب علوم انسانی برای معیارمندکردن نقد، اجتناب از سوگیری، و ارائه نقاط قوت و قابل‌بهبود اثر استفاده شد.

۳. نقد شکلی: معرفی و ارزیابی صوری اثر

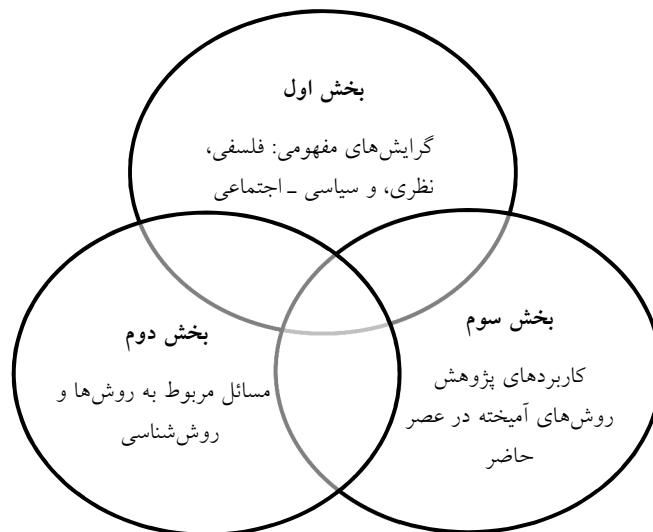
۱.۳ مشخصات اثر و نویسنده

کتاب راهنمای روش‌های آمینخته در پژوهش‌های علوم رفتاری و اجتماعی اثر عباس تشکری و چارلز تدلی (Charles Teddlie) با همکاری ۴۹ پژوهش‌گر متخصص و برجسته در حوزه روش‌شناسی و روش پژوهش نوشته شده است. عباس تشکری استاد روش‌شناسی تحقیق و ارزش‌یابی در دانشگاه تگرگان شمالی است که پژوهش‌های او به صورت خاص بر انواع روش‌های تحقیق متمرکز است. چارلز تدلی استاد برجسته بازنیسته دانشگاه لوئیزیانا در رشته آموزش است. نخستین بار در ۲۰۰۳ انتشارات سیچ (Sage Publication) کتاب را منتشر کرد و در ۲۰۱۰ تجدیدچاپ شد. مترجم اصلی کتاب دکتر مرتضی اکبری، عضو هیئت‌علمی دانشکده کارآفرینی دانشگاه تهران، است که در حوزه روش تحقیق و نوآوری تخصص دارد. ترجمه با همکاری زهرا فزونی اردکانی، ضرغام عبدالهی‌پور، سارا جعفری، و نیلوفر مسرووری انجام شده و در انتشارات دانشگاه تهران در ۱۳۹۴ به چاپ رسیده و تا سال ۱۳۹۷ سه بار تجدیدچاپ شده است. نویسنده‌گان کتاب آثار مجزا یا مشترک متعددی با موضوع روش پژوهش در قالب کتاب و مقاله دارند. از جمله آثار مشترک آن‌ها می‌توان به کتاب‌های مبانی پژوهش ترکیبی تلفیق رویکردهای کمی و کیفی (*Foundations of Mixed Methods Research: Integrating Quantitative and Qualitative Approaches in the Social and Behavioral Sciences*) و روش‌های پژوهش آمینخته: *Mixed Methodology: Combining Qualitative and Quantitative Approaches* (ترکیب رویکردهای کیفی و کمی) (and *Qualitative Approaches in the Social and Behavioral Sciences*) اشاره کرد که کتاب اول به فارسی نیز ترجمه شده است. تعداد آثار مشترک این دو پژوهش‌گر در زمینه روش‌شناسی نشان می‌دهد پیوند فکری نزدیکی میان آن‌ها وجود دارد که به غنای آثار منتشرشده توسط آنان در ویراست‌های مختلف کتاب کمک شایان توجهی کرده است.

۲.۳ معرفی ساختار کتاب

کتاب در قالب سه بخش و ۳۱ فصل به این شرح تنظیم شده است: فصل نخست به مرور مسائل حاضر در حوزه پژوهش روش‌های آمینخته اختصاص یافته است. پس از این مقدمه،

بخش اول با نام «مسائل مفهومی: فلسفی، نظری، و سیاسی- اجتماعی»، بخش دوم با نام «مسائل مرتبط با روش‌ها و روش‌شناسی»، و درنهایت بخش سوم با نام «کاربردهای هم‌زمان پژوهش روش‌های آمیخته» هریک شامل ده فصل ارائه شده‌اند. به علاوه، کتاب شامل پیش‌گفتار انگلیسی و فارسی نویسنده‌گان، مقدمه و بیوگرافی مترجمان، قرارداد همکاری با انتشارات سیچ، واژه‌نامه، معرفی ویراستاران و همکاران، فهرست اسامی انگلیسی، و نمایه نویسنده‌گان و واژه‌های است. هر فصل با بیان اهداف آغاز و با نتیجه‌گیری به پایان می‌رسد. در پایان هر فصل بخشی با نام «سؤالات و تمرینات تحقیق» ارائه شده و پس از آن نیز منابع فصل به تفکیک آورده شده است. ساختار کتاب در قالب شکل ۱ نشان داده شده است.

شکل ۱. ساختار سازماندهی کتاب

درباره ساختار کتاب می‌توان به چند نکته حائز اهمیت اشاره کرد: نخست، براساس یکی از شناخته‌شده‌ترین دسته‌بندی‌ها، پارادایم‌های پژوهش در قالب سه دستهٔ هستی‌شناسی، معرفت‌شناسی، و روش‌شناسی (و دستهٔ چهارمی که در برخی منابع با نام «ارزش‌شناسی» مطرح شده) قابل تفکیک‌اند (Guba and Lincoln 2005). در کتاب، با افزودن این دستهٔ چهارم به چهار رکن پارادایم‌های پژوهش اشاره شده است؛ هرچند نویسنده‌گان وزن بیشتری برای روش‌شناسی قائل بوده‌اند و سه رکن نخست را در قالب یک بخش موردنویجه قرار داده‌اند، رکن روش‌شناسی را در بخشی جداگانه مدنظر داشته‌اند. به علاوه، نویسنده‌گان به درستی بر آن‌اند

که میان سه بخش کتاب همپوشی قابل ملاحظه‌ای وجود دارد. دوم، با وجود توضیحات تفصیلی نویسنده‌گان در فصل اول کتاب، نام‌گذاری بخش‌های کتاب این ایده را به خواننده منتقل نمی‌کند که نویسنده‌گان در پی واکاوی پژوهش‌های آمیخته براساس پارادایم‌های پژوهش بوده‌اند.

۳.۳ ویژگی‌های فنی اثر

کتاب به زبان انگلیسی ۹۱۲ صفحه و ترجمه فارسی آن ۹۰۱ صفحه است. نام کتاب بر روی جلد کاملاً مشخص است. طراحی جلد کتاب ترجمه شده تاحد زیادی ملهم از طراحی اثر اصلی است. کیفیت صحافی کتاب، با توجه به حجم بالای آن، مناسب است و حروفنگاری و صفحه‌آرایی منسجمی دارد.

۴.۳ ویرایش ادبی

هرچند متن آثار با موضوع روش‌شناسی پژوهش، خصوصاً در فصول مربوط به پارادایم‌های پژوهش، عموماً متون پیچیده‌ای است، ترجمه کتاب به ساده‌سازی متن کمک چندانی نکرده است. در برگردان برخی از جملات مترجمان ترجمه تحت‌اللفظی انجام داده‌اند و این موضوع فهم متن را با دشواری‌هایی مواجه کرده است. از باب نمونه، جمله‌ای در فصل پنجم کتاب برای تبیین نحوه تأثیر مکتب کارکردگرایی در پژوهش‌های آمیخته به این شکل بیان شده است:

«موقع عمل‌گرایی جهت استفاده از روش‌های آمیخته و چندگانه برای ایجاد اطلاعات معنی‌دار به منظور پاسخ به سؤالات پژوهش مورد بحث قرار می‌گیرد. این دیدگاهی شناخته‌شده‌تر و واضح‌تر از عمل‌گرایی است.»

براساس ترجمه اصلی کتاب، می‌توان این‌گونه برداشت کرد که مکتب کارکردگرایی به عنوان یک منطق روش‌شناختی در روش‌های پژوهش آمیخته و چندگانه بر فراهم کردن اطلاعات برای ارائه پاسخ‌های عمل‌گرایانه به پرسش‌های پژوهش منکری است. اما، همان‌گونه که مشاهده می‌شود، ترجمه تحت‌اللفظی خواننده را در درک منطق موضوع با دشواری مواجه می‌کند. مشابه این ترجمه لغوی را می‌توان در پاراگراف آخر نتیجه‌گیری فصل دوازدهم مشاهده کرد:

هم‌چنان‌که با روش‌های کمی و کیفی قراردادهایی برای نوشتن و بسط سؤالات تحقیق در نمونه‌های مورد تحقیق شروع به کار می‌کند که این اجتماعات به کار خود ادامه خواهد داد تا به مثابه روش یکسان در میان محققان مورد استفاده قرار گیرد.

فهم صحیح از این پاراگراف به این شکل است که توافق بر روی نحوه نگارش و توسعه سؤالات تحقیق سبب می‌شود روشی یکسان در این زمینه مورد اجماع محققان قرار گیرد. ترجمه‌تاخته‌ای می‌تواند خواننده را در فهم معنای اشاره‌شده سردرگم کند.

۵.۳ رعایت اصول علمی ارجاع‌دهی

منابع اثر پس از نخستین چاپ آن در ۲۰۰۳، با توجه به تغییر و روزآمدی محتوای کتاب، به روز شده‌اند. منابع به تفکیک در پایان هریک از فصول کتاب ارائه شده و در کنار آن منابع درون‌منتهی نیز مورداشاره قرار گرفته‌اند. از این‌رو، پیوند میان مباحث و منابع آن‌ها کاملاً مشخص است و این موضوع می‌تواند دست‌یابی به منابع هر بخش را برای خواننده تسهیل کند. نقل قول‌ها با شماره صفحات منع مربوط مشخص شده‌اند. شکل‌ها و جدول‌هایی که از مراجع دیگر استخراج شده‌اند نیز دارای منبع‌اند. شکل‌هایی که عیناً از منبع دیگری آورده شده‌اند با کسب اجازه از انتشارات مربوط درج شده‌اند (مثالاً، شکل ۲-۲). درمجموع می‌توان گفت منابع اثر معتبر و روزآمدند و امانت‌داری در ذکر مطالب به درستی رعایت شده است.

۴. نقد پژوهشی: ارزیابی محتوایی اثر

۱.۴ بررسی ابعاد آموزشی اثر

کتاب با سرفصل‌های مصوب وزارت علوم، تحقیقات، و فناوری در مقاطع دکتری مدیریت با گرایش‌های مختلف هم‌خوانی دارد. در ادامه، فصول کتاب از منظر نقاط قوت و ویژگی‌های قابل‌بهبود بررسی می‌شود.

فصل نخست، با نام «مروری بر مسائل حاضر در حوزه پژوهش روش‌های آمیخته»، را تدلی و تشکری نوشته‌اند. در این فصل، نخست، به‌شکل تفصیلی، ساختار کتاب و منطق چیدمان فصول تبیین شده است. در ادامه، ماهیت پژوهش‌های آمیخته، چالش‌های این‌گونه پژوهش‌ها، وجه مشترک آن‌ها، سوال‌ها، مسائل، و کاربردهای پژوهش‌های آمیخته طرح شده است. نکته نخست آن‌که عموماً ساختار و چیدمان فصول در مقدمه اثر ذکر می‌شود، نه آن‌که بخش عمده‌ای از یکی از فصول کتاب را به خود اختصاص دهد؛ خصوصاً زمانی‌که با دیگر سرفصل‌های آن فصل از کتاب قربت مفهومی ندارد. نکته دوم این است که در این فصل خواننده با طیف متنوعی از مسائل، که انسجام محتوایی ندارند، مواجه است؛ به‌ویژه آن‌که در

بهترین شکل بخش اندکی از این محتوا متناسب با عنوان فصل است. نکته آخر آن‌که در این فصل هدف کلی کتاب «ترسیم اصول روش‌شناسی پژوهش روش‌های آمیخته» بیان شده است. در عین ارزشمندی این هدف، پرداختن به بسیاری از جزئیات خوانندگان را از نیل به این هدف بازمی‌دارد.

بخش نخست کتاب مشتمل بر ده فصل (فصل دوم تا یازدهم) با محوریت مبانی فلسفی پژوهش‌های آمیخته است. فصل دوم، با نام «نگاشت چشم‌انداز در حال توسعه پژوهش روش‌های آمیخته»، را کرسول (Creswell) نوشته است. این فصل، در بردارنده نقد نویسنده به آثار تشکری و تدلی است مبنی بر این‌که به مسائل گسترده در خصوص طرح پژوهش تمرکز دارد. نقد کرسول در این زمینه نقدی به‌جاست، زیرا بمعزum آنان در سال‌های اخیر «بحث در مرور نحوه انجام یک مطالعه جزئی تر و تحلیلی تر شده است». موضوع مهم دیگری که کرسول در این فصل بر آن تمرکز کرده مجادلاتی است که در خصوص «دو زبانی» (bilingual) بودن پژوهش‌های آمیخته مطرح است. موضع کرسول در این فصل به بهره‌گیری از زبان سوم متمایز برای پژوهش‌های آمیخته نیاز دارد؛ زبانی که با واژگان پژوهش‌های کیفی و کمی متفاوت باشد. این موضع از زمان نگارش این کتاب تاکنون تا حدودی ثابت شده؛ کما این‌که جای‌گزینی واژگانی مانند قابلیت اعتماد (trustworthiness) با اصطلاحات رایج روایی و پایایی در پژوهش‌های کمی نمونه‌ای از این تغییر رویکرد است. اما آن‌چه کمتر مورد توجه قرار گرفته این است که این جای‌گزینی به سمت وسوی به کار گیری واژگان رایج در ساحت پژوهش‌های کیفی متمایل شده و شاید تاکنون زبان سومی در این خصوص میان پژوهش‌گران پذیرفته نشده باشد.

فصل سوم، با نام «تاریخچه مسائل نظری و فلسفی پژوهش روش‌های آمیخته»، بر مناقشات پارادایم‌های سه‌گانه کمی، کیفی، و آمیخته از دوران فلاسفه باستان تا حال حاضر تمرکز است و نظر فلاسفه و پژوهش‌گران درباره تفوق هریک از این رویکردها بر دیگری را مورد مطالعه قرار داده است. از دیگر موضوعاتی که در این فصل بررسی شده انواع مفاهیم استدلالی در ادبیات آکادمیک است. از باب نمونه، به استقراء، قیاس، منطق جدلی، و نوفرضیه‌سازی (abduction) اشاره شده است. با وجود تعاریف مشخص برای سه مفهوم نخست، دست‌کم درباره ابداکسیون، که به «نوفرضیه‌سازی» ترجمه شده است، نظرهای متعددی وجود دارد. ابداکسیون را اولین بار چارلز سندرز پیرس (Charles Sanders Peirce) کار کردگرا (۱۸۷۸-۱۹۵۸) به‌عنوان سومین اصل استدلال، علاوه بر استقراء و قیاس، معرفی کرد. در نتیجه، در وهله نخست چیش منطق جدلی در کنار سه مفهوم دیگر اساساً منطق مفاهیم استدلالی را برآورده نمی‌کند؛

دوم آن‌که ابداکسیون تلاشی برای خروج از مناقشه میان استدلال و قیاس است (Flick 2018)، نه صرفاً نوعی استدلال استقرایی یا خلاقانه آن‌گونه‌که در کتاب موردنویجه قرار گرفته است. فصل‌های چهارم، پنجم، ششم، هفتم، و هشتم رابطه میان پارادایم‌های فلسفی عمل‌گرایی، واقع‌گرایی، فمینیسم، و تحول‌گرایی به عنوان مبانی فلسفی پژوهش‌ها را پژوهش‌های آمیخته تبیین می‌کنند. نقدی که درخصوص این فصول چهارگانه به صورت کلی وجود دارد نحوه گزینش این پارادایم‌هاست. هرچند مناقشات زیادی در باب مفهوم پارادایم و پارادایم‌های اصلی پژوهش وجود دارد، ساده‌ترین و مورد جماعت‌ترین تعریف «مجموعه‌ای از باورها و پیش‌فرض‌های را نمای کنش در پژوهش هستند» (Guba and Lincoln 2005). بر این اساس، پارادایم‌های متفاوت تفسیری، اثبات‌گرایی، انتقادی، و پست‌مدرن نیز هریک جایگاهی در پژوهش‌های آمیخته دارند، ولی از دید مؤلفان موردنویجه قرار نگرفته‌اند. پرداختن به پارادایم عمل‌گرایی (کارکرد‌گرایی) در قالب دو فصل مجزا و مغفول‌ماندن دیدگاه‌های ذکرشده ابهامی مبنی بر چرایی گزینش و تأکید بیش از اندازه مؤلفان بر پارادایم کارکرد‌گرایی در ذهن خواننده ایجاد می‌کند. در عین حال، از نقاط قوت فصل‌های هفتم و هشتم ارائه مطالعات موردنی پژوهش‌های آمیخته با پارادایم فمینیستی و تحول‌گرایی است که می‌تواند در دیگر فصل‌ها نیز مدنظر قرار گیرد.

فصل نهم، با نام «مدل چندبعدی روش‌شناسی تحقیق: مجموعه یک‌پارچه‌ای از پیوستارها»، طیف پیوسته پژوهش‌ها را در سطح روش‌شناسی از رویکردهای کمی تا کیفی، در سطح تکیکی از روش‌های کمی تا کیفی، در سطح داده‌ها از داده‌های کمی تا کیفی، و در سطح پارادایم‌ها از اثبات‌گرایی تا تفسیری را در قالب مدل‌های دووجهی و چندوجهی به تصویر کشیده است. این فصل یکی از جامع‌ترین دیدگاه‌ها در زمینه پیوستارهای پژوهشی را نشان می‌دهد؛ هرچند نقد وارد بر آن این است که به دلیل جامعیت و این‌که مبنایی برای طرح مباحث دیگر فصل‌ها فراهم می‌کند، می‌بایست پیش از دیگر فصل‌های کتاب موردنویجه قرار می‌گرفت.

فصل‌های دهم و یازدهم، با نام «طرح تحقیق، مستقل از روش‌ها» و «مصاحبه‌هایی با پیش‌گامان توسعه پژوهش روش‌های آمیخته»، به همان نقدی که بر فصل نهم وارد شد مبتلا هستند. در فصل دهم مسئله طرح تحقیق، پیش از آن‌که ماهیت هستی‌شناختی یا معرفت‌شناسی داشته باشد، موضوعی روش‌شناسختی است. ازین‌رو، به لحاظ جایگاه مفهومی می‌بایست در بخش دوم مدنظر قرار می‌گرفت. فصل یازدهم نیز، از آن‌جاکه مباحث مختلفی از اختلاف یا اتفاق‌نظر پژوهش‌گران برجسته در زمینه مواردی از دیدگاه‌های فلسفی تا نحوه نگارش

پژوهش‌های آمیخته را شامل می‌شود، در صورت قرارگرفتن به عنوان فصلی مقدم یا مؤخر نسبت به دیگر فصل‌ها از جایگاه مناسب‌تری برخوردار می‌بود.

بخش دوم کتاب شامل ده فصل (فصل دوازدهم تا بیست و یکم) با محوریت مسائل روش‌شناسی و روشی در پژوهش‌های آمیخته است. فصل دوازدهم به اهمیت، مدل‌ها، و نحوه ارزیابی سؤالات پژوهش و نسبت آن‌ها با اهداف و فرضیه‌ها اختصاص دارد. ارائه نمونه‌های موردی برای مشخص کردن تعامل میان این سه وجه در گونه‌های مختلف پژوهش‌های آمیخته از نقاط قوت این فصل است. البته می‌بایست در نظر داشت که پیش‌نیاز فهم این فصل، همانند فصل‌های پیشین، و شاید اندکی بیش‌تر، آشنایی کامل با پژوهش‌های کمی و کیفی است.

فصل‌های سیزدهم و چهاردهم، که به ارائه چهارچوبی جامع برای مفهوم‌سازی نوع‌شناسی‌های طرح‌های روش‌های آمیخته و طراحی روش‌های آمیخته می‌پردازند، در عین دقیقت و توجه به جزئیات، با یکدیگر و با فصل دهم، که به طرح تحقیق در پژوهش‌های آمیخته اشاره دارد، هم‌پوشی و تشابهات محتوایی قابل توجهی دارند. در عین حال، تمرین‌ها و سناریوهای ارائه شده در فصل سیزدهم از نقاط قوت این فصل محسوب می‌شود.

فصل پانزدهم به انواع طرح‌های نمونه‌گیری در پژوهش‌های آمیخته می‌پردازد. این طرح‌ها در قالب جدولی که برخی مناسب طرح‌های کمی (مانند نمونه‌گیری ساده، طبقه‌ای، و خوش‌های) و بعضی متناسب با روش‌های کیفی (مانند بحرانی، مبتنی بر نظریه و مرزی) هستند دسته‌بندی شده‌اند. البته افروزنده ستونی به این جدول برای ایجاد جدایشی که مطرح شد می‌تواند در تصمیم‌گیری برای هر بخش از پژوهش‌های آمیخته اکتشافی، تبیینی، توأمان، و نظایر آن راهنمای عمل باشد.

فصل شانزدهم به تحلیل محتوا به عنوان یکی از روش‌های پژوهش آمیخته اختصاص دارد. از آنجاکه روش تحلیل محتوا در پیوستار روش‌های پژوهش در حدفاصل و مرز پژوهش‌های کمی و کیفی قرار دارد و هردو گونه پژوهش‌ها را در بر می‌گیرد (Sandelowski and Barroso 2003)، انتخاب مناسبی به عنوان یکی از روش‌های پژوهش آمیخته است، اما تأکید نویسنده بر تحلیل محتوای هرمنویک هم‌چنان وزن بیش‌تری به بخش کیفی پژوهش‌های آمیخته می‌دهد.

فصل هفدهم «تکنیک‌های تحلیل داده‌های نوظهور در پژوهش‌های روش‌های آمیخته» نام‌گذاری شده است. سه نقد اساسی بر این فصل وارد است: نخست، به لحاظ محتوایی، جایگاه روش‌های تحلیل داده‌ها باید پس از نمونه‌گیری و گردآوری داده باشد. از این‌رو، فصل شانزدهم، که یکی از روش‌های خاص تحلیل را در بر دارد، می‌بایست پس از این فصل مطرح می‌شد یا به عبارت دیگر فصل هفدهم، که عمومیت بیش‌تری دارد، پس از فصل شانزدهم (و

آن گونه که بعداً اشاره می‌شود فصل بیستم) قرار می‌گرفت تا نظم و شاکله ذهنی خواننده را برهم نزند. به لحاظ نقد محتوای درونی، محتوای فصل با عنوان آن مطابقت ندارد، زیرا همه داده‌ها را نمی‌توان نوظهور در نظر گرفت؛ خصوصاً داده‌های کمی چنین ویژگی‌ای ندارند. به علاوه، این فصل به سه بخش کلی تقسیم می‌شود که عبارت‌اند از: روش‌های تحلیل داده‌های کمی؛ روش‌های تحلیل داده‌های کیفی؛ روش‌های تحلیل آمیخته که جمع دو بخش پیشین است. حقیقتاً اشاره به همه روش‌های تحلیل داده‌های کمی و کیفی در یک فصل حدوداً ۲۵ صفحه‌ای امکان‌پذیر نیست و به ناچار نویسنده در این زمینه باید گزینشی عمل کند. بنابراین، معیارهای انتخاب روش‌های کمی و کیفی برای ارائه باید مشخص باشد یا دست کم اشاره شود که روش‌های تحلیل به این موارد محدود نمی‌شوند؛ موردی که در فصل هفدهم و در برخی فصل‌های دیگر مدنظر نویسنده‌گان نبوده است.

فصل‌های هجدهم و نوزدهم به تحلیل و نمایش تحلیل‌های آمیخته از طریق نرم‌افزارهای رایانه‌ای اختصاص یافته‌اند. بر شمردن مزایای هریک از نرم‌افزارها برای نمونه مکس کیو دی ای (MaxQDA)، ان ویوو (Nvivo)، اطلس تی (Atlas Ti)، و نظایر آن می‌توانست به غنای این فصول بیفزاید.

در فصل بیستم، مانند فصل شانزدهم، مجدداً یک بازگشت به عقب در اشاره به یک روش خاص تحلیل داده‌ها یعنی روش کیو (Q method) و تحلیل عاملی را شاهد هستیم. از این‌رو، همان نقد پیشین درباره این فصل نیز مصادق دارد. البته ارائه مثال موردی برای این روش تحلیل از نقاط قوت این فصل است.

فصل بیست و یکم به یکی از مهم‌ترین و مناقشه‌برانگیزترین موضوعات روش‌های پژوهش آمیخته؛ یعنی ارزیابی کیفیت این پژوهش‌ها. در این فصل، کیفیت در هشت حیطه بررسی شده است: کیفیت برنامه‌ریزی؛ کیفیت طرح؛ کیفیت داده‌ها؛ دقت تفسیری؛ قابلیت انتقال استنتاجی؛ کیفیت گزارش؛ ترکیب‌پذیری؛ سودمندی. ازان‌جاکه، واژگان و روش ارزیابی کیفیت در پژوهش‌های کمی و کیفی تفاوت در خور توجهی دارند، این هشت حیطه نیز حتی الامکان به تفاوت‌های ماهوی این دو دسته پژوهش‌ها توجه داشته‌اند. البته، همانند فصل‌های پیشین، مرزبندی مشخصی برای تفکیک ارزیابی کیفیت این دو دسته وجود ندارد و تاحدی به کلان تصویر ارزیابی اکتفا شده است. مثلاً، برخی روش‌های روایی و پایابی در پژوهش‌های کمی و بعضی روش‌های حصول قابلیت اطمینان در پژوهش‌های کیفی به صورت کلی و نه موردی و حتی به شکل ممزوج محل بحث بوده‌اند که این موضوع می‌تواند خواننده‌ناآشنا به این تفاوت‌ها را با سردرگمی مواجه کند.

بخش سوم کتاب، با نام «کاربردهای هم‌زمان پژوهش‌های روش آمیخته» (فصل بیست و دوم تا سی و یکم)، بر مسائل کاربردی و عملیاتی پژوهش‌های آمیخته متمرکز است؛ هرچند نام‌گذاری این بخش دست‌کم در وهله نخست خواننده را با هدف نویسنده‌گان از نگارش فصول ذیل این بخش درگیر نمی‌کند. این فصل با اتکا بر ضرب المثل «چکش طایب»^۱ در صدد است روش‌شناسی پژوهش‌های آمیخته را از قید «تها ابزار موجود برای انجام پژوهش» برآورد. با این هدف، نویسنده‌گان تلاش کردند فرصت‌ها و محدودیت‌های کاربرد روش‌های آمیخته را در حل مسائل بنمایانند و در این زمینه از مثال‌هایی نیز بهره گرفته‌اند.

فصل‌های بیست و سوم تا بیست و نهم به کاربرد پژوهش‌های آمیخته در حوزه علوم سلامت، علوم رفتاری و اجتماعی، نظرارت و ارزش‌یابی، اقدام‌پژوهی و پداگوژی، بیوگرافی، اثربخشی آموزشی، و مرور نظام‌مند ادبیات پژوهش می‌پردازند. هرچند نگارش این فصل‌ها توسط نویسنده‌گان مختلف در نحوه ارائه محتوا تأثیرگذار بوده است، در هم‌آمیختگی این فصل‌ها، چنان‌که برخی به کاربرد پژوهش‌های آمیخته در بافتار موضوعات مختلف (مانند سلامت و اثربخشی آموزش) می‌پردازند و بعضی نیز تلفیق رویکردهای پژوهشی (مانند ترکیب اقدام‌پژوهی و مرور نظام‌مند) را در تعامل با روش‌شناسی آمیخته مطمح نظر دارند، عدم یکپارچگی در ارائه محتوا را دربی دارد. به علاوه، در گروه نخست نیز برخی از این فصل‌ها صرفاً به تحلیل کتاب‌سنجی داده‌ها اکتفا کرده (فصل بیست و سوم) و برخی به شیوه اثربخش‌تری نمونه‌های موردنی از موضوعات را به هدف فرآگیری عمیق‌تر مطرح کردند (فصل بیست و هفتم).

فصل سی ام بر خروجی پژوهش‌های آمیخته در قالب نحوه نگارش پروپوزال یا مقاله متمرکز است. این فصل به درستی نمود صحیح پژوهش‌های آمیخته و ضوابطی را که برای کسب اعتبار این پژوهش‌ها ضروری‌اند مدنظر قرار داده است. شاید بتوان گفت یکی از کاربردی‌ترین فصل‌های کتاب این فصل است، زیرا قطعاً نحوه نگارش و ارائه است که ایده‌های پژوهش‌گر را به منصه ظهور می‌رساند. ارائه دیدگاه‌های داوران مقالات، که با عبارت «ورود به ذهن داور» برجسته شده، قویاً به تشریح غنی دیدگاه‌های پژوهش‌گران، به‌نحوی که جامعه آکادمیک را اغنا کند، کمک می‌کند.

در پایان سخن آخر در قالب فصل سی و یکم، که مانند فصل نخست تشکری و تدلی آن را نوشته‌اند، جمع‌بندی فصل‌های پیشین، چالش‌های پیش روی پژوهش‌های آمیخته، و آینده‌این پژوهش‌ها را تبیین می‌کند. این فصل با تمرکز مجدد بر شکل ۱، که ساختار کلی کتاب را نشان می‌دهد، پایان مناسبی برای مباحث متعددی است که در فصل‌های مختلف کتاب طرح و بررسی شده‌اند.

۲.۴ مسئله‌مندی کتاب و پاسخ‌گویی به نیازهای علمی و کاربردی

کتاب را نمایی روشن‌های آمیخته در پژوهش‌های علوم رفتاری و اجتماعی با هدف کلی آشنایی خوانندگان با روش‌شناسی پژوهش‌های آمیخته بهره‌سته تحریر درآمده است. مسئله اصلی کتاب دغدغه‌مندی در برابر پارادایم‌های چهارگانه هستی‌شناسی، معرفت‌شناسی، ارزش‌شناسی، و روش‌شناسی این پژوهش‌هاست و در این زمینه قطعاً پاسخ‌گوی نیاز پژوهش‌گران علاقه‌مند به پژوهش‌های آمیخته است. در عین حال، بخش سوم کتاب که بر کاربردهای این گروه از پژوهش‌ها در حیطه‌های مختلف علوم، از جمله آموزش، سلامت، اقتصاد، و نظایر آن می‌پردازد، بعد کاربردی اثر را برجسته می‌کند.

۳.۴ ارزیابی نظم منطقی و انسجام درونی بخش‌های مختلف کتاب

ترتیب و انسجام مباحث در کتاب را می‌توان از سه دیدگاه موردنظر قرار داد:

نخست، از دیدگاه انسجام بخش‌های کتاب و ترتیب مباحث، در قالب بخش‌های سه‌گانه، ناظر بر تأثیر پارادایم‌های پژوهش در روش‌های آمیخته است؛ مؤلفان این موضوع را به صراحت در فصل اول بیان کرده‌اند. اما آن‌چه درداده مشاهده می‌شود نوعی نامه‌گونی یا به‌بیان دیگر پراکندگی در تحقق این مدعایست. شاید دو بخش نخست به صورت تلویحی این هدف را بی‌گیری کرده باشند، اما بخش سوم نوعی جدایی از این هدف اصلی را نشان می‌دهد. ضمن آن که توزیع ناموزون پارادایم‌ها در بخش اول و دوم، به‌گونه‌ای که مباحث یک بخش ناظر بر سه پارادایم اول و مباحث بخش دوم صرفاً ناظر بر پارادایم روش‌شناسی است، اهمیت ضمنی‌ای را که پژوهش‌گران برای این پارادایم قائل‌اند نشان می‌دهد.

دوم، از دیدگاه نظم و انسجام فصل‌های کتاب توالی فصل‌ها در قالب هر بخش در موارد متعددی نامناسب است. از باب نمونه، فصل‌های پانزدهم تا بیست و نهم جایابی دقیقی در قیاس با دیگر فصول بخش مربوط ندارند. در یک طرح کلی پژوهش، سؤالات و اهداف، روش‌های نمونه‌گیری، روش‌های تحلیل داده‌ها، و روش‌های ارائه نتایج قاعده‌تاً در پی یک دیگر می‌آیند. این درحالی است که این نظم و قاعده در فصول پیش‌گفته رعایت نشده است. نکته مهم دیگر آن‌که در مواردی عناوین بخش‌ها و فصل‌ها ناظر بر محتوای فصول نیستند. برای نمونه این نقد به عنوان بخش‌های اول، سوم، و فصل هفدهم وارد است.

سوم، از دیدگاه ترتیب و انسجام مباحث مطرح شده درون فصل‌های کتاب، به‌ رغم مباحث جالب‌توجهی که هر فصل در بر دارد، در بسیاری از فصل‌ها خط سیر فکری نویسنده‌گان در

طرح مباحث روش نیست. به علاوه، همپوشی قابل ملاحظه‌ای میان بسیاری از فصل‌های کتاب وجود دارد؛ به گونه‌ای که اگر خواننده قصد مطالعه نه صرفاً یک فصل، بلکه همه فصل‌ها را داشته باشد، با تکرار متنابه موضوعات مواجه خواهد شد.

۴.۴ میزان استحکام تحلیل‌ها و تبیین‌های ارائه شده در اثر

از نقاط قوت مهم کتاب ارائه ارجاعات دست‌اولی به تبیین‌هاست. در عین حال از آن‌جاکه برخی نویسنده‌گان فصول مختلف کتاب از پیش‌گامان حوزه روش‌شناسی پژوهش‌اند، تحلیل آن‌ها اساساً منبع رجوع بسیاری از پژوهش‌گران خواهد بود. ارائه شکل‌ها، جدول‌ها، نقل قول‌ها، و مطالعات موردنی همگی با ذکر منابع دست‌اولی و با کسب اجازه از انتشارات مرتبط ارائه شده‌اند. از دیگر نقاط قوت استدلال‌ها ارجاع‌دهی متقابل میان فصول است. به عبارت دیگر، نویسنده‌گان هر فصل دیدگاه‌ها و نوشتار دیگر نویسنده‌گان کتاب را مطالعه کرده‌اند و بخشی از ادعاهای استدللاتی که مطرح کرده‌اند با لحاظ کردن ارجاع به نویسنده‌گان فصول دیگر کتاب است.

۵.۴ دقت در کاربرد اصطلاحات تخصصی

بیشتر واژگان کلیدی و تخصصی موردنیاز در پایین همان صفحه پانویس شده‌اند. مشکلی که در کاربرد اصطلاحات تخصصی در برخی صفحات کتاب دیده می‌شود معادل‌یابی متفاوت برای این واژگان است. از باب نمونه، واژه *eclecticism* در دو صفحه متفاوت «التفاوتگرایی روش‌شناسی» و «التفاوت روش‌شناسی» معادل‌یابی شده؛ در صورتی که این واژه در هر دو صفحه با همین عبارت لاتین پانویس شده است. نکته دیگر این است که برای لغات غیرم澈ط در نخستین ارجاع از پانویس استفاده می‌شود، اما در کتاب برای ترجمه برخی واژگان گاه بیش از دو بار از پانویس یکسان استفاده شده است. در عین حال نقطه قوت اثر فهرست اصطلاحات تخصصی است که مترجمان به انتهای کتاب افزوده‌اند.

۶.۴ میزان رعایت اصول و اخلاق علمی و امانت‌داری

تلاش نویسنده‌گان و مترجمان بر حفظ امانت‌داری در ذکر محتوا بوده است. استنادهای درون‌منتهی به مراجع دست‌اول و پانویس کردن منابع استدلال‌هایی که در داخل متن ارجاع‌دهی نشده‌اند، ذکر منابع جدول‌ها و شکل‌ها حاکی از این است که تحلیل‌های مطرح شده در کتاب بی‌طرفانه و بدون سوگیری بیان شده‌اند.

۷.۴ خلاقیت و نوآوری

کتاب‌ها، مقالات، و آثار متعددی در زمینه روش‌های تحقیق به صورت عام و روش تحقیق آمیخته به صورت خاص به رشتۀ تحریر درآمده‌اند. خلاقیت و سهم دانش افزایی اثر حاضر از چند جهت قابل تبیین است: نخست، تأکید نویسنده‌گان بر تمیز روش از روش‌شناسی نکته مهمی است که متأسفانه در بیش‌تر آثار این حوزه مورد توجه قرار نگرفته است؛ دوم، اختصاص برخی از فصل‌های کتاب به پیش‌گامان حوزه روش تحقیق یا به عبارت دیگر نسل اول محققان این حوزه تجربه دست‌تاولی نایی را در اختیار خوانندگان قرار می‌دهد؛ سوم، تنوع دیدگاه نویسنده‌گان (مانند تعاریف متفاوتی که لیچ (Leech) و مورس (Morse) برای پژوهش‌های آمیخته دارند) طیف گسترده‌ای از عقاید را در حوزه روش‌شناسی پژوهش‌های آمیخته فراهم می‌کند. در نهایت، تنوع جمعیت‌شناختی نویسنده‌گان از منظر جنسیت، تخصص، زبان مادری، و محل جغرافیایی تعمیداً در نظر گرفته شده تا حتی الامکان دیدگاه‌های ارائه شده شمولیت داشته باشند.

۸.۴ استفاده از منابع معتبر و داده‌های روزآمد

در کتاب از منابع متعدد معتبر و دست‌اول استفاده شده است. در عین حال، نظر به تجدیدچاپ اثر در ۲۰۱۰، منابع نیز نسبت به چاپ نخست روزآمد شده‌اند.

۵. نتیجه‌گیری و پیش‌نها

در این مقاله کتاب راهنمای روش‌های آمیخته در پژوهش‌های علوم رفتاری و اجتماعی نقد و بررسی شکلی و محتوایی شد. کتاب نقاط قوت متعدد و در عین حال (از نظر ناقد) کاستی‌هایی دارد. هدف نگارنده مقاله نخست معرفی این اثر جامع و بر شمردن نقاط قوت آن و سپس اشاره به نقاط قابل بهبود درجهت ارتقای آن بود. در ادامه به مهم‌ترین نقاط قوت و قابل بهبود اثر اشاره شده است:

- این اثر ارکان چهارگانه پارادایم‌های پژوهش، یعنی هستی‌شناسی، شناخت‌شناسی، ارزش‌شناسی، و موکداً روش‌شناسی، را به عنوان ساختاری برای طرح مباحث مطرح کرده است. همان‌گونه که پیش‌تر ذکر شد، تمرکز آثار این حوزه عمدتاً بر روش‌های پژوهش آمیخته است؛ نه روش‌شناسی به عنوان الگویی که باید برای انتخاب روش مبنای قرار گیرد. سراسر بخش دوم کتاب به این مهم اختصاص یافته است.

- تعدد و تنوع دیدگاه‌ها در نگارش فصل‌ها از دیگر نقاط قوت اثر حاضر است. اختلاف نظرها و مناقشاتی که از دیرباز در حوزه روش‌شناسی پژوهش‌های آمیخته وجود داشته به صورت مستدل تبیین شده‌اند.

- بهره‌گیری از پیش‌گامان حوزه روش‌های پژوهش در نگارش برخی فصول کتاب از نقاط قوت اصلی آن است که کتاب را به مرجعی برای استناده‌ی مبدل می‌کند.

- استفاده از منابع دست‌اول و معتبر، ارائه مثال و مطالعات موردی در برخی فصول، و بهره‌گیری از جدول‌ها و نمودارها برای بهتر مباحث از دیگر نقاط قوت کتاب محسوب می‌شود.

در عین حال، نقاط قابل بیبودی را می‌توان برای این اثر بر شمرد:

- کاستی محتوایی اثر این است که نقطه قوت اصلی کتاب، یعنی تمرکز بر روش‌شناسی، به مثابة الگوی تحلیل روش، به صورت تلویحی مبنای ارائه محتوا قرار گرفته است. حتی در مواردی واژگان روش‌شناسی و روش با یکدیگر خلط شده‌اند.

- کاستی دیگر هم پوشانی زیادی است که در محتوای برخی فصل‌ها وجود دارد. از باب نمونه، تعریف پژوهش‌های آمیخته هم‌چنان در فصول پایانی کتاب به چشم می‌خورد.

- نکته دیگر نام‌گذاری و نحوه چینش فصل‌های نویسنده‌گان به هیچ وجه با چیدمان فصل‌ها هم خوانی ندارد. حتی در مواردی لازم است برخی فصل‌ها به عنوان پیش‌نیاز قبل از فصول دیگر قرار بگیرند (بخش ۴-۳ را مشاهده کنید).

- مورد دیگری که در بخش‌های متنابهی از فصول دیده می‌شود ترجمه تحت‌اللفظی جملات است. فهم محتوای کتاب برای افراد ناآشنا با روش‌های پژوهش کمی و کیفی دشوار است. برگردان ساده جملات می‌تواند به درک بهتر موضوعات کمک شایان توجهی کند.

باتوجه به نقاط قابل بیبود بر شمرده شده برای اثر و درجهٔ ارتقای آن از منظر شکلی و محتوایی، پیش‌نهادهایی به شرح زیر صورت‌بندی شده است:

الف) پیش‌نهادهای شکلی

۱. پرهیز از ترجمه تحت‌اللفظی و لغوی و تلاش برای ساده‌نویسی در ترجمه؛

۲. معادل‌یابی همسان برای برخی اصطلاحات تخصصی؛

۳. چینش فصل‌ها به شرحی که خط سیر فکری و اصول روش‌شناختی را محقق کند؛

۴. کاهش محتوای دارای همپوشانی یا تکرار داخل هر فصل و در فصل‌های مختلف کتاب؛

(ب) پیش‌نهادهای محتوای

۱. ورود به جزئیات در برخی فصل‌ها و پرهیز از کلی‌گویی به‌ویژه درباره روش‌های پژوهش آمیخته؛

۲. حذف موضوعات حاشیه‌ای و پُرتکرار برای پرهیز از اطناب، دوگانگی، و چندگانگی در تعاریف یا مفاهیم؛

۳. استفاده از رویکرد ارائه مثال در بخش دوم کتاب و به‌ویژه در فصل‌های بیست و سوم تا بیست و نهم برای فهم نحوه استفاده از پژوهش‌های آمیخته در حیطه‌های مختلف تخصصی. شایان ذکر است محدودیت عمدۀ مقاله حاضر نقد یک کتاب مرجع حدوداً هزار صفحه‌ای است که شاید هر فصل آن بتواند به صورت مجزا نقد و بررسی شود. بنا بر این، در چنین مواردی به کلیات اشاره شده است و مجال پرداختن به جزئیات نخواهد بود. از این‌رو، پیش‌نهاد نویسنده این است که فصل‌ها یا دست‌کم بخش‌های کتاب به صورت مستقل نقد و بررسی شوند. نکته دیگر آن که کتاب حاضر یکی از کتب مرجع در زمینه پژوهش‌های آمیخته است که به قلم بزرگ‌ترین و شناخته‌شده‌ترین استادان این حوزه نگارش شده است. بنابراین، هدف نگارنده، بیش و پیش از نقد اثر، معرفی آن به خوانندگان مقاله بود تا با مراجعه به کتاب از محتوای ارزشمند آن استفاده کنند.

پی‌نوشت

۱. هنگامی که فقط یک چکش دارید، همه‌چیز مانند میخ به نظر می‌رسد؛ استعاره از این‌که نباید بیش از اندازه بر یک ابزار و روش خاص حل مسئله تمرکز کرد.

کتاب‌نامه

بازرگان، عباس (۱۳۹۹)، مقدمه‌ای بر روش‌های تحقیق کیفی و آمیخته: رویکردهای متدالول در علوم رفتاری، تهران: دیدار.

تشکری، عباس و چارلز تدلی (۱۳۹۷)، راهنمای روش‌های آمیخته در پژوهش‌های علوم رفتاری و اجتماعی، ترجمه مرتضی اکبری و دیگران، تهران: دانشگاه تهران.

۳۱۰ پژوهشنامه انتقادی متون و برنامه‌های علوم انسانی، سال ۲۳، شماره ۱، بهار ۱۴۰۲

دانایی‌فرد، حسن، سیدمهدی‌الوانی، و عادل آذر (۱۳۹۸)، روش‌شناسی پژوهش کیفی در مدیریت: رویکردی جامع، تهران: صفار اشرافی.

دروندی، فریبرز (۱۳۸۷)، «عوامل مؤثر بر نقد و بررسی کتاب»، فصل نامه مطالعات ملی کتاب‌داری و سازمان‌دهی اطلاعات، دوره ۱۹، ش ۳، ۱۷۳-۱۸۴.

دروندی، فریبرز (۱۳۹۳)، «درآمدی بر انواع نقد و کارکردهای آن»، فصل نامه نقد کتاب، دوره ۱، ش ۳-۴، ۲۲۱-۲۳۴.

صادقی فسایی، سهیلا و محسن ناصری‌راد (۱۳۹۱)، «عناصر بنیادین پژوهش کیفی در علوم اجتماعی: هستی‌شناسی، معرفت‌شناسی، روش‌شناسی، و روش»، مطالعات اجتماعی ایران، دوره ۵، ش ۲، ۷۸-۹۸.

علی‌پور، صدیقه (۱۳۸۹)، «تحلیل ساختاری نقد»، فصل نامه پژوهش زبان و ادبیات فارسی، دوره ۱۹، ش ۴، ۳۹-۶۶.

همدانی، مصطفی (۱۳۹۳)، «نقد کتاب فلسفه روش تحقیق در علوم انسانی»، پژوهش و نگارش کتب دانشگاهی، دوره ۱۸، ش ۳۲، ۱۲۷-۱۵۱.

Flick, U. (2018), *Doing Grounded Theory*, NY: Sage Publications.

Guba, E. G. and Y. S. Lincoln (2005), “Paradigmatic Controversies, Contradictions, and Emerging Confluences”, in: *The Sage Handbook of Qualitative Research* (191–215), N. K. Denzin and Y. S. Lincoln (eds.), CA: Sage Publications.

Killam, L. (2013), *Research Terminology Simplified: Paradigms, Axiology, Ontology, Epistemology and Methodology*, Sudbury, On: Killam.

King, K. E. (1994), “Method and Methodology in Feminist Research: What is the Difference?”, *Journal of Advanced Nursing*, vol. 20, no. 1, 19-22.

Sandelowski, M. and J. Barroso (2003), “Classifying the Findings in Qualitative Studies”, *Qualitative Health Research*, vol. 13, no. 7, 905-923

Tashakkori, A. and C. Teddlie (2010), *Sage Handbook of Mixed Methods in Social and Behavioral Research*, CA: Sage Publications.

Tashakkori, A., C. Teddlie, and C. B. Teddlie (1998), *Mixed Methodology: Combining Qualitative and Quantitative Approaches*, CA: Sage Publications.

Tashakkori, A., R. B. Johnson, and C. Teddlie (2020), *Foundations of Mixed Methods Research: Integrating Quantitative and Qualitative Approaches in the Social and Behavioral Sciences*, CA: Sage Publications.